

τύλιμα του ίδιου ταιριάζει τόσο με τις τάσεις του ποε-άστρου που πτωχοπροδρομέει! Αυτά τρία από κάποιον διηγήματα, που είχε τυπώσει στο φύλλο αυτό εδώ και λίγα χρόνια έδιναν τις όμορφότερες ελπίδες; για ένα νεαρό συγγραφέα, έδειχναν δυνατά ποιητικά χαρίσματα: αίσθηση του δραματικού, ζωηράδα έκφρασης, ζουμερό, χαρακτηριστικό γλωσσικό αίσθημα, αρκετή πρωτοτυπία στο διάλεγμα του θέματος. Η διάθεση προς το ρομαντικό, ή κλίση στην άγνοια της άοριστίας και του σύμβολου βέβαια δεν έλειπαν κ' έλει, ωστόσο τα προτερήματα του συγγραφέα νικούσαν στο σύνολο, κι αν τότες δεν υπήρχε μέσος δρος ανάμεσα καλών και κακών έργων, ο πρώτος χαρακτηρισμός θα έζιζε πίσω στα δυο τρίκι εκείνα διηγήματα. Και τή φυσική εξέλιξη του νέου συγγραφέα τή φανταζόνταν κανένας στην τέλεια νίκη των αγαθών συστατικών της ιδιοφυΐας του, στην επιπράξη του πραγματικού στοιχείου στην αντίληψη της ζωής. Ωστόσο τα δώρα, που δείχνονταν σε αρκετή δόση στα πρωτόλειά του, πώς εξατμίστηκαν μες τους ρομαντικούς άχνους, οι σημαντικές για τον τόπο μας ποιητικές του αρετές πώς χάθηκαν στα κατοπινά του κρύα κι άκατανήτα συμβολικά γυμνάσματα, τα δίχως αίσθημα, ψυχή και βέθος; Ο χυμός του νέωσσε, ή ζωντανία κι ο πλουτος, που φαινονταν πώς κάτεχε, δεν έχουν πια στέριο έδαφος νάναπτυχτούν στο δρόμο που πήρε ή έμπνευσή του κατά τα σύγνεφα και τον άερα. Άντις το μέστωμα, που πρόσμενε κανένας, το ζεστάχιασμα τόσο ναρίς! Άντις ή ποιητική πρόοδο να τραβήκει στη μαστοριά και στο δυναμωμα, γύρισε στην εύκολια και στο ξεθύμασμα. Ο ποιητής είναι νέος; ακόμα και μένει πάντα ή έλπίδα πώς εύκολα μπορεί να ξανάβρει τή δύναμή του, που παραγνώρισε. Άλλα το πράμα απομένει πράμα κ' είναι μια άπόκριση στην άπορία του πώς ποιητικά χαρίσματα, όταν παραμεληθούν και παραγνωριστούν από κείνον που τα κάτεχει, μπορούν να φέρουν στο φως εξαμβλώματα, εκεί που με ειλκρινέστερο κ' εύσυνειδητότερο κ' ένσυνειδητότερο εκμετάλλεμά τους θάφταναν να γεννήσουν ώραία έργα.

(Στάλλο φύλλο τελιώνει)

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΒΓΗ;

(Άπάντηση στο μύστη της έγγραμμάτου φιλοπατρίας)

Ένα άρθρο άρχινημένο καλώς με κεντρική ιδέα πρώτης γραμμής, άρθρο της ήμέρας, σκοτώθηκε με τή γλώσσα του, σκοτώθηκε με τις ιδέες του για το γλωσσικό ζήτημα, σκοτώθηκε με τις ιδέες, κεινού που τόγραψε, για τή νεώτερη φιλολογία μας. Άρθρο που ρωτάει γιατί δεν έβγαλε τούτη ή επανάσταση τον ποιητή της και το ρωτάει σε τέτοιο γλωσσικό ανάκασμα που σου θυμίζει τή Ρούσικη σκιάτα, που σου φέρνει άληθινή άναγούλα. Και κει που βρίσκει μοναχός του ο άρθρογράφος το φυτικό της επανάστασης, ο ίδιος πάλι τα χάνει και ρωτάει μας απόξω να του πούμε, γιατί δε φάνηκε ο τραγουδιστής της σημερινής.

Πάρτε τήν «Άκρόπολη» της 27 του Οκτώβρη και διαβάστε το άρθρο του κ. Δ. Αναστασόπουλου του «Άθηναίου» γι' αυτό το άρθρο μιλώ γιατί δημοσιεύτηκε στην «Άκρόπολη». Σε μια μεριά λέει «έγώ φρονώ ότι όπως ή επανάστασις δεν γνωρίζει δρια εις το έργον της...» —δω σε θέλω και γώ, κύριε άρθρογράφε. Δέ μου λές, ή σημερινή επανάσταση

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 ! ΛΑΧΕΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έκαστον γραμματίον ισχύον διά τήν κλήρωσιν Δεκεμβρίου 1909 τυπείται άντι μιας δραχμής.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓ ΚΕΡΑΟΣ	έκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 Κέρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	5,000
5 Κέρδη	»	1,000
118 Κέρδη	»	100
557 Κέρδη	»	50

1000 έν όλω κέρδη άξιας δραχμών..... 225,000

Γραμματία πωλούνται. Εις τα δημόσια ταμεία και λοιπάς δημοσίας αρχάς, εις τας Τραπεζάς, εις τούς σταθμάς και στασιάρχους των σιδηροδρόμων, τούς διευθυντάς των μονοπωλίων και τας πρακτορεία των έφημερίδων, δραχ. μίαν έκαστον γραμματίον, ισχύον διά μίαν έκ των τριών τελευταίων κληρώσεων. Διά πάσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων άπευθυντέον εις τή Γραφείον του Έθνικού Στόλου και των αρχαιοτήτων, ύπουργείον Οικονομικών εις Άθήνας.

Ο διευθύνων τμηματόρχης Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

έχει ή δεν έχει δρια, είναι ή δεν είναι κλεισμένη, τήν πιά στενή μάντρα; Και αν είναι έτσι, είναι πιά επανάσταση; μπορεί ποτέ να χτυπήσει στην καρδιά κανενός; μπορεί να σκορπίσει γύρω της ένθουσιασμό; Τι ρωτά; λοιπόν πώς δε βγήκε τραγουδιστής κανένας για δούτη;

Καλά το πήρε το χειροδικό με το φαλτσάρισε κι ακούς κάτι παραφωνίες που μήτε από άραβόφωνο ψάλτη της Βυζαντινής δε θιν τις έκουγες. Βρίσκει άφορμή να μς πη πώς δεσ έργα πνευματικά γίνονται σήμερα τα τρώει όλα το γλωσσικό μικρόβιο, υπερ σχολαστικίζει —λέει— τήν ουσίαν, άνοσταίνει το ύφος, τσαλαπατεί τήν ιδέαν. Τή μεγαλύτερη δηλαδή αξία καθενός έργου από καταβολής κότμου τήν παραγνωρίζει ο κύριος άρθρογράφος και μς άφίνει να νοιάσουμε πώς καλώς θα του φαινότανε να γράφονταν όλα τα έργα στη γλώσσα που γράφει αυτός τα άρθρα του!

Ξίρετε τί βρίσκειται μέσχη στο άρθρο αυτό; Άκούστε: «Πατάσση, παιανίζει, πτήσεις, επαναστατούντος, στείρωσις θραδικόν, οιστρήλατοι, ενόρμου, ευστίκτους, κλασαυχενίζόμενοι, άρχικαρηκόμοντα, παρακελεύουσιν κ.τ.λ.» Και κοντά σ' αυτά: ατριγύρω, βουδαμάρια, ρημάζει, μύγια, παραδερμένη, τακπίνηδες, και άλλα». Όλα όμου κάνουν τή γλώσσα που έπρεπε να γράψη ο ποιητής της Έπανάστασης! Μα καλύτερα να μη γραφτή πιά ούτε ένας έλληνικός στίχος, παρά να καταντήσουμε άλλη μια φορά σε τέτοιο χάλι. Και είναι πολύ περιέργος ο άνθρωπος αυτός, που γράφει από τήν εποχή του Παράσχου —τον άποζητάει δά με το κερδί στο άρθρο του— να μην πιάνει να τραγουδήσει μοναχός του τήν Έπανάσταση. Βαλκωρίτες, που γυρεύει, βέβαια δε γεννάει κάθε μέρα μια χώρα, μα Παράσχους φαίνεται από το άρθρο του κ. Άθηναίου, πώς έχουμε πολλούς κατά δυττυχία.

Δέν πιστεύουμε δά να τάπαρνιέται πώς ο ίδιος είναι ο λόγιος ο «της έγγραμμάτου φιλοπατρίας» φρίκη και το βούδουλε —ο της φιλοπατρικός λογοτεχνίας μύστης» κατά που γράφει στο ίδιο άρθρο.

Άς χαθούμε μες οι της έγγραμμάτου φιλοπατρίας. Τι να γίνει.

Άθήνα, 27)10)909.

Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΛΑΚΗΣ

Σημ. του «Νουμά». —Ο κ. Άνοσιόπουλος ο Κεχηναίος τον Άντρον της Έπανάστασης που άποζητάει στο βροντερό άρθρο του θα τον εύρισκε μέσα στα «Στατικά γυμνάσματα» του Παλαμά που τυπωθήκανε στο 358 φύλλο του «Νουμά». Μα για το μεγαλοφιλότηρα Κεχηναίο, ο Παλαμάς είναι μοναχά έγγραμμάτους του Έθν. Πανεπιστημίου, άναξίως κατέχων τήν περιβλεπτον αυτήν θέσιν! Όλο για θέσεις σκοτώνονται οι έρμαι!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ Τόμ. I. Τεύχος Γ'. Δ'—1909.

Με το τεύχος τούτο κλείνει ο πρώτος τόμος της επιθεωρήσεως. Άπ' τα περιεχόμενά του αναφέρουμε ένα αξιόλογο άρθρο του κ. Α. Μυλωνά: «Αν μπορούν να εφαρμοστούν οι διάταξεις του Ποινικού Νόμου για τήν τοκογλυφία», μια περίληψη ενός άρθρου του Γερμανού δικαστικού Stephan Genzmer για τον κοινωτικό σοσιαλισμό σύμφωνα με τήν πρωσική κοινοτική νομοθεσία, και μια βιβλιοκρισία του κ. Κ. Τριανταφυλλόπουλου για τή μελέτη «Δικαστής και Νομολογία» του Γερμανού Düringer.

Το τεύχος τούτο, αντίθετα προς τα πρωτύτερά, έχει αρκετές πληροφορίες για τήν τελευταία κίνηση πάνου σε διάφορα νομικά και κοινωνικά θέματα, χρησιμώτατο για τούς επιστήμονες κατάλογο των καινούριων βιβλίων που φανήκανε το 1909, σχετικά πάντα με τούς κλάδους που ζεστάζει ή επιθεώρηση.

Το μόνο που ία μπορούσε να παρατηρήση κανείς, είναι το πώς οι νέες επιστήμονες που φροντίζουν τήν έκδοση καλώς θα κένανε να κόβανε μεριές γερωνικές συνεργασίες της ρουτίνας απ' τή μια μεριά, κι απ' τήν άλλη να πλουτίσανε περισσότερο το τμήμα των «Ανακοινώσεων και ειδήσεων», για να δινανε έτσι μεγαλύτερη θετική χρησιμότητα στο περιοδικό.

Η επιθεώρηση γράφεται στην επίσημη καθηρυσιαστική γλώσσα του Κράτους, και πολύ σωστά, γιατί και ή παράδοση έτσι ακολουθείται, και δεν είναι προπούμενο τούς νέους επιστήμονες να τούς ενσυχλή στο στάδιό τους ή Κοινή γνώμη καθώς και τα παραπάνω των έφημερίδων και του σεβαστού διδακταίου των έλληνικών γραμμάτων κ. Μιστριώτου.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Το κριτικό άρθρο του κ. Ψυχρή «Ψυχολογία της μειωσούλας» έμεινε για το φύλλο της άλλης Κεριακής.

— Οι «Καιροί» προτάινουν κάτι καλό στο φύλλο της παρασμένης Τρίτης. Τα «παιδιάματα» κ'είω να τιμωρούνται, όπως και στις άλλες πολιτισμένες χώρες, με προστίματα χρηματικά και να δικάζονται γλήγορα, μέσχη σε είκοσιτέσσερις ώρες, από αστυνομικά δικαστήρια. Έτσι, λένε και πολύ σωστά, και το δημόσιο θα κερδίσει και ο κοσμάκης θέρμηνηται να γίνεται ήμερώτερος.

— Ο συνεργάτης μας Γιάννης Περγιαλίτης τυπώνει τούς αλλοδαπούς, μύθους, πρωτότυπους και μακροχρόνιους από τούς μύθους του Άλτμπερ, του Λαφοντινού κ.π.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Κεπ. Αθήρπουλ. Λίβιμο τή συντρομή και σ' εύχαριστούμε.—κ. Σπ. Στ. στα Κύθηρα. Σου στέλλουμε τούς αριθμούς που σου λείπουν και καρτερούμε τα παραμύθια.—κ. Α. Κ. Τερ. στη Σαζόπολη Σου στέλλουμε το στερεό φύλλο.—κ. Ν. Στ. Οι Φυλλάδες του Γεροδήμου δε σταματήσανε. Οι δημοσιεύσαντες όλες στο «Νουμά» και ύστερ' από ένα δυό φύλλα ή άκολουθήσει το τύπωμά τους.—κ. Σουλ. στην Τραπεζούτα. Αδύμα τή συντρομή κ' εύχαριστούμε.